

* * *

יוסי גמזו אולי...

מה עובר (אם בכלל זה עובר) בראשו הכרוף בתחבשת
של אותו חיל סורי פצוע שקלל לא מכרת לו שפת
מטפלו ורופאיו הזרים, פשאננו מצליח לכבש את
פליאתו על יגעם וטרחם בו בבית-החולים "זיו" בצפת?

מה נעור (אם בכלל זה נעור) באותו המפגש המכריע
בין אותה ילדה סורית פצועה ואמה הפצועה לידה
הזכות לטפול הנמרץ של אחיות בית-חולי-נהרקה
הצופות לאותות החלמה אף אינן מבקשות שום תודה?

מן הסתם אם מבזיק שם דבר-מה בין מדויו של הגוף הפגוע
זו אותה עתירה דמועת-עין לאללה: "המצא לי מזור,
אף אולי בשוכן לארצן אם עוד יש בה אזור לא נגוע
בעיי חרבות ואם יש להן בית אליו עוד נתן לחזר –

כן, אולי, רק אולי, לא יותר, כעבדה שאותה אין לשפח
יקרה גם וניצוץ של תבונה יפליח את ערוץ האיבה
ולפתע בתהום חשכתן של שנים רצופות שטיפות-מוח
ודרךשות מסגדים מרעלות הסתה מגיל אפס ועד גיל שיבה

יזכרו הפצוע הזה והאם ובתה אף טפלו בם
במסירות לא צפויה ידיהם של רופא שאינו בדיוני
ואחות ממשיית ביותר הסותרים את כל מה שטפלו בם
המורדים ודוכרי המשטר פאחד כנציגיו של מין "שד ציוני".

ואולי אם ידעו כי יותר משבעים פצועי קרב, כבר מעל לשנתים
של אש סורים בסורים (גורמים הצפויים שם לראות זה בזה אף אהוד)
נקלטו בכת-החולים על אדמת אישראיל אויבתם, ועדין
מובלים חרף כל מטחנות-השסוי לרפוי במדינת היאהוד –

כן, אולי אם ידעו זאת יבליח הבהוב הספק בלבם מול חרשת-
הפזבים שמלעט בם כל סורי שעה שארצו כלה הרס ובלאי
ולרגע נדיר גם יואילו לזפר מי חבש את ראשם בתחבשת,
לא שיש לי הרבה אשלויות, רבותי,

אבל מומכן

דיהינו:

אולי...